

REŠETO

SALJIVI LIST

Burdil na Komuni oliti van Splitski Ateišti.

Stranka bez stranke za stranku proti strankan!!!

U utorak je bila šeduta u Općinskoj vijećnici, te su bili pozvani najpametnije glave da izaberu načelnika.

Poteštat Tartaja.

Grajanu ja san Vas pozva ovod da izaberemo danas jednog Načelnika za voćacijune Splitsa, te da se svi mi šocijamo u jedan partit a kontra svima partitima, jerbo se sada naša stranka zove po Špalatinsku:

Stranka bez stranke za stranku proti strankam!!

Tu nam je novu stranku nadahnua naš svećano propali kandidat Dotur Smorlaka, jerbo mi smo Splitsani i moramo izabrat za podestata našega Splitsanina jerbo se onda time možemo dićit.

Dotur Smorlaka.

Ja Vam unaprid govorim, da san ostarija više, pa nemogu da buden više Načelnik, zato san izaša iz demokratske stranke, pa san stupio u novu „stranku bez stranke za stranku proti strankan“, jerbo van je to moji Splitsani najboja stranka na svitu, pa pošto radi starosti ja ne mogu bit poteštat onda van predlaže da izaberete za Načelnika jednoga Splitsanina, jerbo smo mi Splitsani a nismo furešti a sadac odlučite kako vas je voja.

Oškar, Kisić, Beg, Barišić, Baćinić, Don Ante Glumac, Don Ante Alfirević, fratar Kotoraš, Lisičić, Šočališta Domazet, 2 brata Radica, Celić, Lete, Jakov Čulić, Rudatur Groma, Frane Matošić, i druga krema.

Viču ka na pazar: Doli stranke ciloga svita. Živila Dujina kalamita, Živija Smorlaka, Kotoraš, Malpurgo, Roko Čulić, doli Karonje i t. d.

Franjo Matošić

predlaže neka se votacijuni, tršču na Krajevnu njivu, pa neka se vidi, koje Splitsanin, koje karonja, a koje čovik.

Inž. Martinis.

Ka narodni šočijalištra, izjavio je da se slaže i on sa ovom strankom, pa da neće više i on sa ovom strankom, pa da neće više ni izdavati list „Socijalna pravda“ jer da se slaže za vanstranačku grupu, on i svi narodni šočijalisti da će du votat za „stranku bez stranke“ i on već jema 50.000 pristaša.

Profešur Barač.

Govorija je ništo latinski pa ga ni Bača ni moga razumit.

Dotur Grižogano.

Izjavljuje da se on rodija ka demokrat i da će demokrat umrit da se on ne može šnjima šocijat jerbo da on nije „mužo rotto baretta fracada“ ka niki drugi, i da on neće privrnut bandiru, jerbo da bi du svi „morlaki“ prešli u jato Kotoraša, a pošto ste Vi ovod za stranku fra Mije Kotoraša,

tako nima više ovod mista za Kotoraševe, — Vi ste svi karonje, ča voltajete bandiru kako vitar puše, vi ste ovod doveli dobrovoljne, nedobrovolje, zvane, nepozvane, poslone, miritelje, škandalozne bunitelje, agente i t. d. pa ste organizirali mužiku neka vama dobro svira, a nama demokratima je dosta tih komedija, a sad baratajte vi sami međusobom kako Vas je voja, a nas pustite u miru i nemojte nas više zvat na ovake skupštine.

Oškar, Kisić, Baćinić, Lišičić, Celić i 2 brata Radica.

Viču: Vanka šnjima, vanka ko ni od naše šocije.

Jakasović, pečar

bobimzajga šoračom po glavi, ovod jemamo mi Splitsani drita i nikor drugi.

2 brata Radica, Lišičić, Celić

(vadiđu pumpjerske sikire ča su ji donili sobom pa tuču po bankima i viču): vanka fureštima, Živila kalamita, odriga sikiron po tikvi.

Jedan iz galerije viče:

ala juskoga svita, jo jeste mi ga gentilasti.

Dane Matošić

(izvadijaje sabju, pa viče onimam u galeriju) kuce karonje, zatvorite više tu šperklapu, ako ne eu vas odma odvest spavat na gripe.

Marko Nani, demokrat.

Pošto mi demokrati ne možemo bacit pod nogama naša sveta demokratska načela za koja su se još naši djedovi od pantivijeka borili (a puš otac i dida su mu bili tolomaši, op. Baćina), ostavljamo dvoranu sa nadom, da će Vas vrijeme preokrenuti i da će te vi svi ponovno stupiti u demokratske redove (viče): Živila nepobjediva demokratska stranka — Doli vaustrančarstvo, doli kempiraši.

Oškar i njegova kumpanija.

Uvatiđu ga za jaketu, pa ga bacidu vanka (viču) vanka izdajica. Doli sve stranke. — Pa mu učinu batarelu ka staroj udovici.

Borožan demokrat.

Kad je vidija da su u perikul njegovu šociji otiša je kola škuža zvat pulicijota Bergama da mu šalva šocija.

Inž. Martinis

(viče): Živila narodni šočijalisti doli stranke.

Profešur Mangjer

viče na Martiniša svakim šporkim besidan

Inž. Martinis

ofendije Mangjera da je karonja i bez karaktera.

Poteštat Tartaja

tira Martiniša vanka iz općine.

Inž. Martinis

klekne i pita prošćenje Mangjeru i Tartaji.

Tartaja i Mangjer

opraščaju mu za ovi put.

Oškar i kumpania

turaju vanka Grižogana i Nana.

Jakov Čulić

vanka karonje, oli očete da nam dojde Kotoraš iz donje Austrije.

Galerija

muči karonjo, a ko te da dobit 70 milijuni na lujace ako ne Kotoraševe pristaše.

Lovre Radica, Lišičić, Celić i družina.

Jopet vadiđu pumpjerske sikire, pa pritudu i viču: vanka ko ni naše stranke.

Načelnik Tartaja

mir ljudi ima riječ sada šor Roko Culić.

Roko Čulić

sada ka su demokrati baš tako karonje, ja se odričen časti podprešidenta demokratske strapke, predlaže neka Trumbic bude prvi a ja eu biti drugi Načelnik, tako će mo oba bit Splitsani.

Jakov Čulić

viče: Živija naš šor Roko a demokrati neka pojdu medju murlakima.

Galerija

ala da Vam je banic.

Inž. Matošić viče

kuce Galerija, jema prav kume Roko, (te klikne) Živija naš persidente od komune Roko Čulić — doli karonje.

Drago Radica

u ime bratovščine Sv. Jere slaže se da drugi Načelnik bude Roko Čulić te da će sva njegova šocija glasovat zanj. Nakon govora, intona mu pismu:

Bija san u poje

Ubra san trs kupusa

A mi će mo glasovat

Za našega Rokusa.

Galerija viče

Živija prisidnik bratovščine Sv. Jere.

Don Frane Bulić

odobrava postupak prisidnika bratovštine Sv. Jere, te se i on izjavljuje da će sa svim kapitulom glasovat za Roka Čulica, te daje predlaže da općina na svoj trošak prenese crkvu na pazar e da ju građanstvo bude moglo pohadjat i rekao je latinski: „Transportaris Jerolimus Spalatensis Protektorium Dalmatiae, in Pazzaro metensis in Comunalis spenses“.

Profešur Domilija

predlaže „Novi List“ kao organ „Stranke bez stranke“ te da mu općina dade potporu 100.000 na godinu.

Jakasović, pečar

Živija „Novi List“.

Poteštat Tartaja

kaže da će to predložiti na općinsku skupštinu, te zahvaljuje na brojnom posjetu, te je od radosti zaplaka.

Frane Matošić

intonaje „Lipu Našu“ te svi kurenti ostavljaju dvoranu.

Ante Ružić-Bačo.

BACINE ŠETNJE.

NB. Neka znate gospodo moja da je ludost nadmašila mudrost!!

Bacine šetnje po Šibeniku gradu, Crnici, Varošu, Docu i Mandraču.

Posli nego san napuni gospodo moja, punu vriću ošervacijuni i impresijuni (a ne g...) po Splitu iša san obači i bili Šibenik, da vidim i taj grad, ča Splitski govoriđu, da je pun svaki znameniti inštitucijoni i antikitadi. A ča je triba govorit! Čč misle u slobodnoj Jugoslaviji oliti ti san reči u Splitu, da nima više Šibenika, ni šibenčana, jer da su ih izili Frakanjape, ti san reč Pnjizi; to se oni juto varaju, jer jema više naši bandiri, nego borov u visokom Marjanu. Posli četiri ure lipoga trusanja ferate, ča gre malo boje vengo tartaruga, dospija san ti na šibenski štacjun. Jema san ti i tu ča vidit! Sve samj karabinjeri, oliti kerubini, kako jih šibenčani jemaju užancu zvati. Deboto san uvatija špaget, kad sat jih vidija i one njihove duple puške. Misli san u prvi maj, da je ferata falila put, pa da me iskrcala u Jankonu!

Ooo... gren ti ja pomalo naprid, a to sva talagancija i mularija šibenska trč za Bačon pa viču: „Evo Bačo iz slobodne Jugoslavije, ča je prodičija svoj rod lipo u Jamerike, Australiji, San Francišku, Muću, Boraji, Bačvice, Vrdol Dolac, Smrdećac i Jafriki sa trčanjem skakanjem, plivanjem i letenjem, po ariji, moru i kopnu.

A ča bi van kaziva, — bilo je ovacijuni i više ven ča san misli. Ali Bačo navika na ovacijune i slične deracijune, ne adada puno e fila avantj trifando! Ali najviše san se začudi kad san ugleda one naše bandire i onda san kunteat usklika: Fala vragu, jema još Šibenčani!

Posli vengo san se odmori i pokripi kojon litricom u Grabišića i Petrića; piva mi je stvar bila da pokažem šibenčanima sve ča umin, to jest da im se pokažen u pravome svitlu moje sadanje literarne karijere. Počeja san odma diliti moje „Letke“. Skupila se jopet sva štokracija, veliko i malo, muško i žensko, a ja sav kunteat da afari gredu dobro.

Ali najviše ča mi je pjažalo i palo u joko to su šibenske šinjorine, pa budući san jema čast sa nikima od nji govoriti, posli vengo san im se preženta ka najviši jugoslavenski đornalijer i deputat, to su se sve skupile oko mene ka mušice oko g.... Jema san ča i vidit jopet van kažem. Jema jedna ča je viša nego kampanil sv. Ivana. Jema uši ka m..... pa kažu, kako san ču pripovidat, da je onaj škultor „Penkalé“ uzeja za model. Ova mi se najprva prežentala i stavila u diškoraš. Nije još dodro ni počela kad doletu dvi druge od iste race ča gledaju Boga na krivo. Ona mlaja jema dvi brade i kanočale na joči, a kada govori oli se smije, skriči da te sve u juši para. Za perfecijonat ovi tercet, ču san samo, ali je nisam vidit, četvrtu kako krišti dešparte. Jema jezic ka avokat, a nima je ča vidit — jopet van kažem, ookun škvinceje.

Ovo je bila jedna škvadra, a za ovom sam se inbati na rivi odma na drugu. Prešident ove druge je bila vila ka šteka od biljarda sa velikim očima ka u vola. Obučena je ka parižina, a jema i gracije od parižine. Kako maše rukom sve mušice i komarce naokolo šamaštraje. S ovon ispod ruke išla je nika druga skincija, ča kažu da se bavi literaturom ka i ja i da cile ure namišća kinkin prid zrealom i uči movimente tila, da bude ča gracjoznija i šampatika. Ovi dujet čini lipjin treća ča gre. Bože prosti, ka drvena Marija, a jema dugi kikin.

Gren ti ja sav kunteat naprid po biloj rivi kad jopet inkontran tri „belece“. Jema san i onda ča gledati! Jedna, da prosti ko čuje, piza kvintal manje osamnajest kili, a jedva gre naprid od velikoga larda. Druga joj šekundaje svojom ponosnom staturom „tutta in gvanti e mujsi“, a oko nje uvik diraje jedan visoki visoki sa crnim bafam. Za tin bokun škvinceje sa raščepurenim kosam ka paun sa rikim librom ča na njemu pišu poežije, pa svakom koga inkontra dili da joj piše epištule o ljubavi. I ja san jon napisa dvi besida! Reka bi jon još dvi beside o nožican, da me ni srām.

Sve se ove šinjorine tužu na njiove kavalire i štnpidiete „che no i ge fa le belle“, a invecce se fale sa spljitskim muškardinama i štupidientima, pa su me puno molile da jin pozdravin sve amo.

S ovin van švršijēn ovi put moje šetnje po Šibeniku, a drugi put ču o muškom spolu, ča je puno lipji i kulturniji vengo ženski.

Gradske visti u Šibeniku.

Jučer se u Šibeniku proslavila Sv. Cicilja cili dan je muzika je mala posla po gradu prvi grad na svitu jemaju u godini četiri stotine svetac više nego u papinom kalendaru op. al. pa u Šibeniku ne tribuje ni radit oli nima dolari za poč jist u Jotel Paučina. Ja moja Sveta Cicilija da ti se uštat iz greba pa vidit ča se radi to si bipila u poje vode i jila žutinicu a tvojim muzikantima ča se tvojim imenom diču malo je na obrok dvi litre crneja na glavu pa još da im budeš protetorica nemoj neka si se rodila u Jitaliju.

Pa kake monture nosu jedan u kapot dugi bez kapota je cine štofa križ jubim.

Pa se neš i to me čužit po letriku nosu ferale a u škuro zvonu marče. U večer su jemali večeru u Grabine u po čast sv. Cencilije ča je jelan izija sedam pjati njoki i tuku slatko je stavi na bandu a nebi mu ni Bačo učinija konkurencu. Jedan je ji mukte i na punija pune škaršele za sutra dan.

Pa disu oni milijunaši šibenski pa bidne muzikante ne obuku i da du jim plaču ka ča ji gre to su oni domorodci i najviši rodoljubi a kad se trata dat koji fjin i žepa onda sakriju u kuću. Grad bez muzike grad bez veseje.

Na švršetku poveja ji je Djepina u Jotel Krka i platija 6 botelji šampanja to je oni Djepina kapel majster ča mu se u Jotelu Kokoše na zrealo gledaju.

Radi odlaska vojne muzike iz Splita u Šibenik.

Kako sam uviren vojna muzika gre ovi dan ča iz Splitu za Šibenik. Jemali anas u Splitu škulture i malo talagancije da taku lipu izvrsnu muziku molaju splitski da gre ča, ča se zna da je ovo poslin Kraljevske grde muzike u Biogradu najprva muzika u držav. S. H. S. Ča čini Ilijić Jakov Čulić, Frane Rosić, i Banke, i drugi rodoljubi u Splitu, da nedadu baranko po jednu sto ijad za muzikante. Jer nikor nemože da sviri u pirijua ko ne popije kvartizim u stumak i prirani svoju fameju. Je niki govoru da mogu živit sa svojom plačom ča ča je triba govorit, ali svaki dan ne krešije.

Grajani! dajte im kuću! Splitski! Nedajte da nam gredu ča naši muzikanti plačajmo svi, pa da imene dajde na misc platit i deset dinari ne bi mi bilo žaj.

Splitski! Jopet Vam govorim neka muzika vojno ostane kod nas nemojte se uvik prikaživat karonje ka i jeste Vaš objubljeni.

Pod ovim naslovom uredništvo odgovara. Bačo.

Ličani u Primorju.

Dogjose 2 Ličani na primorje nauži vašese morskog vazdula i svatiše se kod Kromarice Janje.

Konobaru dajte nam pilića čurau i jag-njetine i 2 litra crvenike da se okrepimo. Švršetkom blagovanja, zovnite nam gazdaricu.

Dotrči Janja, izvolite gospodo.

Miloš Obilić reče: Janjo primite an znanje ja i moj pobratim Toplica Milan smo bez marjaša, izvini povratiti če mo se i platiti čeme.

Janja vesela, dobro je Obiliću, i tako gosti odu svojim putem.

Prošavši malo vremena došavši kod Janju druga 2 iz Vergina Mosta, zdravo poviknu Janja. Kuću moja poznajete li Obilića i Toplicu Milana, imaju Janji račun da podmiru

Janja reče prvi čatčemo za Obilića i Toplicu Milana mi ga čekamo već je 500 god. ali se oni ne povratije i još ih čekamo.

Testament.

Muž ženi.

Umire muž i ostavlja u amanet svojoj ženi.

Ženo ja umirem i ostavljaam ti amanet kad se budeš udavala uzmi čoveka od 50 godina, jer ako uzmeš mlada čoveka raturi če ti imanje biće pijanica i kartaš.

Sutra dan posle Testamenta umre muž. Žena kukajuči na hrobu svog muža.

Kukajniči kuku muže hranitelju, kuku mužu branitelju ti mi ostavi u amanetu, da uzmen za muža jednog od 50 god. ako ne bude od pedeset ja ču uzet 2 od 25 god. pa če bit isto 50 god.

Ča kome fali va Bakru.

Emiki — Onaniske prelecijuni i voštene sveće.

Tumpici — Mir i sažalenje.

Menici Fak — Fakinski moči i par šotaerski postol.

Mimici — Cvajuncvanciker igraljku.

Merlinki D — Slepoga gardelca ki če njoj ublažit estermuke.

Pecanički — Mačji kolet, srebrnut boršicu i fotografiju morskoga pasa.

Katkiču — Manje injoranče, i imadjinacijuni, i finece za ljudi od mature.

Ljubi T — Svagdanje manikiranje zvučimi klešči sistema Marušić.

Vodopiji — Manje vguarda za bedaki.

Emiču — Čisteji ženini brhami.

Femi — Školu finece i pozabit na Lič.

Amanantički — Kvintal šode železnu kefu i karta vetrata.

Julki Vuk — Kelnersku boršicu i mandalensko pokajanje.

Fiskaliču — Dinamita va glavu da mu skoči vanka tudja pamet.

(Nastavak 3. meseca daje).

Glavni saradnik: ANTE RUŽIĆ-BAČO.
Odgovorni urednik: JOVO PUPOVAC.
Tiskara E. VITALIANI — ŠIBENIK.

KVASCA

diplomirane jugoslavenske tvornice
dobiva se dnevno svježeg u sanducima i paketima po Kr. 70 — kg.

Braća Avanić

Zadarska ul. 10.